

A lehetőségeket valóra kell váltanunk

Beszélgetés KISZ-titkárokkal

1978-ban alakult meg az Egyetemi és Főiskolai munkabizottság, melynek célja a szegedi felsőoktatási intézmények munkájának koordinálása, az együttműködés segítése. A megalakulás óta eltelt időszak tapasztalatairól, az eredményekről, a hiányosságokról és a tervekről folytattunk kerekasztalbeszélgetést a JATE, a SZOTE, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola és az Élelmiszeripari Főiskola KISZ-titkáraival: dr. Kiss Barnabással, dr. Lehoczki Pállal, Márton Józseffel és Fekete Valériával.

— Mi a konkrét feladata és mennyiben tudja segíteni a munkabizottság felsőoktatási intézményeink együttműködését?

Dr. Lehoczki Pál: — A munkabizottság egyik feladata, hogy összefogja városunk egyeteminek és főiskoláinak KISZ-vezetőit, azoknak titkárait. Lehetővé tegye egymás munkájának jobb megismerését és együttgondolkodásukat. A másik funkciója pedig — amit sajnos 1978 óta nemigen tud megvalósítani — a konkrét gyakorlati együttműködés biztosítása lenne.

Hiányosságok

— Miben látjátok az elmúlt időszak tapasztalatai alapján az együttműködés gyakorlati kivitelezésének hiányosságait?

— A kapcsolatot gyakorlatilag 1978 óta a mai napig bizottsági szinten tartjuk. Ez év elején tettünk arra kísérletet, hogy amikor elkészülnek az akcióprogramok, akkor próbáljuk nagyobb rendezvényeinket koordinálni. Ott tévedtünk és hibáztunk, hogy túl korán ültünk le ebben az ügyben, hiszen a megbeszélés időpontjában csak a bizottsági akcióprogramok voltak készen. Nagyon vázlatos volt, amit ott meg tudtunk beszélni. Odáig pedig ennek következtében nem tudtunk „lelenni”, hogy megszervezzük az évfolyamok, esetleg a karok együttműködését. Ennek vannak objektív és szubjektív akadályai. Szubjektív, hogy tulajdonképpen mi KISZ-titkárok találkoztunk csak egymással. Az objektív akadályt egyrészt az egyetemisták időbeosztásának különbözősége jelenti és nincs olyan évfolyam, illetve alapszervezeti rendezvény, amelynek olyan kiugrázása volna, ahol sor kerülhetne a társintézményekkel való kapcsolatra. Ehhez az is hozzájárul, hogy a bizottságok nem inspirálják őket ilyen jellegű együttműködésre. Nálunk, a SZOTE-n a hallgatóknak éppen elég sok gondot jelent a saját rendezvényeik megszervezése. Ha egy évfolyamon belül a saját dolgaik rendezéséhez és lebonyolításához kell az energia, akkor kérdőjeles az, kell-e őket „kényszeríteni” arra, hogy vegyék fel másokkal a kapcsolatot.

— Hogyan látja ezt kérdést a JATE KISZ-titkára?

Dr. Kiss Barnabás: — Alapszervezeti, illetve évfolyamszinten én sem sok reális lehetőséget látok arra, hogy kapcsolatok alakuljanak ki. Az alapszervezeteknek nincs olyan folyama-

tós programjuk, tevékenységük, amelynél szükség lenne más intézményekkel való kapcsolatfelvételre. Az igazság tehát az, hogy eddig az együttműködésről csak városi szinten gondolkodott a munkabizottság.

— Melyek azok a területek, ahol az eddigieknél jobban együtt tudna működni a négy intézmény?

Márton József: — Mindenféleképpen együtt lehetne és kellene működnünk a közművelődés területén, mint ahogyan erre már az elmúlt évben volt kezdeményezés. Tavaly rendeztük meg első ízben felsőoktatási intézményeink amatőr művészeti csoportjaink közös fesztiválját. Ez sajnos szervezési problémák miatt nem aratott osztatlan sikert. De a kezdet hibáiból okulva az idén körültekintőbb szervezéssel, jobb előkészítéssel színvonalasabbá kívánjuk tenni. Ezen kívül úgy gondolom, hogy a klubok, amelyek különböző lehetőségekkel és korlátozott anyagi fedezettel rendelkeznek, az eddiginél jobban összedolgozhatnak. Lehetővé lehetne tenni a egymás öntevékeny művészeti csoportjainak bemutatkozására, fellépési alkalom biztosítására.

Eredmények és tervek

— Mindezen feltételes-módban elhangzott lehetőségek mellett melyek azok a konkrét tervek erre a tanévre, amelyeknek meg van minden reális esélye a megvalósításra? Milyen közös egyetemista-főiskolás megmozdulásokra számíthatunk e tanévben?

Fekete Valéria: — Április 2-án fáklyás felvonulást szerveztünk az egyetemisták és főiskolások részvételével. Az április 24-én megrendezésre kerülő Szolidaritási napon is részt vesz minden felsőoktatási intézmény. Sajnos eddig az elmúlt két évben nem sikerült megszervezni a közös Gólyabajnokságot. Ebben az évben a Tanárképző Főiskola akcióprogramjában ennek megszervezése és lebonyolítása konkrét tervként szerepel. Ezen kívül közös vetélkedőket szervezünk és az idén továbbfolytatjuk a „Vagyunk a tűz” sorozatunkat.

— Eddig önkritikusan a hiányosságokról, a meg nem valósult lehetőségekről beszéltek. Milyen pozitívumai voltak az eddigi együttműködésnek?

Márton József: — Nem vagyunk mi sem elégedettek az eddigi munkával. Az eddig elmondottakból kitűnik, hogy nem minden területet használtunk ki és számos lehetőség még megvalósításra vár. Mindenképpen pozitívként kell megemlíteni, hogy éppen az elmúlt évben indultak meg „apró” területeken kezdő lépések az együttműködés bővítése érdekében. Példának említhetem, hogy az idei SZOTE TDK-n a Tanárképző Főiskolások is résztvettek dolgozataikkal. A JATE-sok pedig elküldték dolgozataikat a mi Diáköri Konferenciánkra. A

kollégiumok több ízben szerveztek közös kollégiumi gyűléseket, s ugyancsak ők kezdeményezték a különböző társintézmények kollégiumai közötti sportrendezvényeket. Nem szabad tehát megfeledekeznünk ezekről az apró közelítő lépésekről sem. Ezeknek bővítésére és jobb koordinálására az elkövetkezendő időben nagyobb figyelmet fordítunk mi is.

Célunk: jobb együttműködés

— Hogyan értékelitek az elmúlt két esztendő együttműködési tevékenységét?

Dr. Kiss Barnabás: — 1978-hoz képest lényegesen javult a helyzet, hiszen voltak és vannak szervezett találkozási fórumaink, s olyan közös egyetemi és főiskolai rendezvényeink, amelyekre azelőtt nem volt példa. Két év rövid idő ahhoz, hogy ez az irányító szervezet kifogástalanul lássa el nem könnyű feladatát. Elmondtuk a lehetőségeket, hogy milyen területeken kell még kiterjesztenünk az együttműködést, és beszéltünk azokról a kezdő lépésekről, ahol szélesedett az ösztönzés. A jövőben tehát a lehetőségeket kell valóra váltanunk. Városunk lakosságának jelentős rétegét képezik az egyetemisták. Összehangolt tevékenységüknek és együttműködésüknek azt is célul kell kitűznie, hogy felsőoktatási intézményeink úgy tudjanak együtt dolgozni, együtt élni, hogy ennek kisugárzása legyen városunkra is. Érezze mindenki, hogy egyetemi diákváros vagyunk.

—kalocsai—

Diáköri konferencia az orvosegyetemen

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tudományos Diákköri Tanácsa február 6-7-8-9-én rendezte meg 1980. évi Tudományos Diákköri Konferenciáját és ezzel egyidőben a III. Nemzetközi Környezetvédelmi Diákkonferenciát. A négynapos rendezvényt előadásait a SZOTE új Szakdidaktikai és Oktatástechnikai épületében tartották.

Február 8-án dr. Petri Gábor akadémikusnak, az egyetem rektorának megnyitó szavai után, az egészségügyi miniszter képviselőjében dr. Tóth Erzsébet üdvözölte a konferenciát. Beszédében elmondta többek között azt is, hogy — takarékosági okokból — a korábban éventént rendezett országos orvosegyetemi diákkonferenciákat a jövőben csak két éventént fogják tartani, más felsőoktatási intézményekhez hasonlóan. A helyi, egyetemi konferenciákat továbbra is minden évben megrendezik.

A megnyitó után a diákkörösök 10 perces előadásokban illetve poster-előadásokban számoltak be tudományos munkájukról. Legnépesebb mezőnyre az általános orvosi szekciónak volt, 52 előadás és 9 poster-előadás hangzott el itt. A gyógyszerészeti szekciónak 19, a társadalomorvosiban 12 előadást hallhattak az érdeklődők. Meghívott vendégként előadást tartott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola néhány hallgatója is.

A konferencia keretében február 7-én került megrendezésre a szocialista országok III. Nemzetközi Környezetvédelmi Diákkonferenciája is, melynek üléselnöke dr. Berencsi György egyetemi tanár volt. Szegedi és debreceni orvostanhallgatókon kívül lengyel, bolgár, NDK-beli és csehszlovák társ egyetemek 17 hallgatója vett részt angol, orosz és német nyelvű előadásokkal. A környezetvédelmi konferencia résztvevői másnap kirándulást tettek a Kiskunsági Nemzeti parkba.

A konferencia záróülésére febr-

ruár 9-én került sor. dr. Lázár György egyetemi tanár, a SZOTE TDK elnöke értékelte zárszavában az elhangzott előadások színvonalát. Elmondta, hogy szorgalmas és eredményes munkát végeztek a hallgatók. Külön kiemelte az előadók jó témaválasztását, magas szintű irodalmi tájékozottságát, melyről a viták során tettek tanúbizonyságot.

A zárzó elhangzása után a három szekció munkájának értékelésére és szekciónkénti eredményhirdetésre került sor.

Dr. Földes Vilmos, az Általános Orvostudományi Kar dékánja, tanszékvezető egyetemi tanár értékelte a társadalomorvosi szekció munkáját, majd átadta az oklevelet a nyerteseknek. Kiemelt első díjat kapott dolgozáért Moretti Magdolna és Méray Beatrix IV. éves orvostanhallgató, a második díjat Pikó Béla IV. éves orvostanhallgató kapta, harmadik helyezést Kovács Péter és Tandori Magdolna V. éves orvostanhallgató lett.

A klinikai-kísérleti szekciónak elhangzott előadásokat dr. Heiner Lajos egyetemi tanár méltatta. A zsüri véleménye alapján a szekciónak Pávics László IV. éves orvostanhallgató, Búzás Edit és Andó Agota III. éves orvostanhallgató valamint Nagy István és Kovács Zsuzsanna V. éves orvostanhallgatók részesültek első díjban. Második díjat kaptak: Gábori András III. éves orvostanhallgató, Heiner Lajos és Altorjai Áron III. éves orvostanhallgató, Hála Ottó III. éves biológia szakos hallgató, Józsa Klára és Réti György V. éves orvostanhallgató, Bajer Hedvig VI. éves orvostanhallgató, Lelkes Zoltán IV. éves orvostanhallgató és Hajós Mihály IV. éves gyógyszerész hallgató.

A gyógyszerész tudományi szekció helyezettjei: I. Zsigmond Gáspár, II. Regdon Géza és Sohájdá Attila III. éves gyógyszerész hallgatók.

NAGY ISTVÁN

PILLANATKÉP EGY IGAZI TÉLI TAJRÓL

Copyright